

Au Ju - ma - la - le, kii - tus ka, kes kõi - ke headmeil an - nab!
 Au Te - ma - le, kes ar - mu - ga hoolet mei - e eest veel kan - nab.

Kes mei e hin - ge ja - hu - tab, kõik vae - va, va - lu

vai - gis - tab: Au Ju - ma - la - le and - kem!

<p>2. Mis Jumal loonud oma väes,
 küll seda Ta ka hoiab
 ja oma taevatarkuses
 veel edaspidi saadab.
 Ta suure kuningriigi sees
 on kõik Ta hoidja silma ees.
 Au Jumalale andkem!</p> | <p>3. Kõik eluaja tahan ma
 Sind, Jumal, ülistada
 ja kõigis paigus rõõmuga
 Su kiitust kuulutada.
 Mu meel ja süda ärgaku,
 mu ihu, hing Sind teenigu!
 Au Jumalale andkem!</p> | <p>4. Ta palge ette astugem
 nüüd hõisates ja lauldes,
 kõik töötused nüüd tasugem
 ja kuulutagem kiites:
 Ta on kõik seadnud targasti,
 kõik asjad teinud kaunisti!
 Au Jumalale andkem!</p> |
|--|--|---|

Viis: "Kõik kallid hingeõnnistus"
(Es ist das Heil uns kommen her)
"Eitlich christlich Lieder", Wittenberg, 1523.
Sõnad: Johann Jakob Schütz, 1640-1690.
Tõlge: Friedrich Hasselblatt, 1815-1870.